

La presidència del Govern il·lenc
serà per a Francina Armengol, del
PSOE, o bé per a Biel Barceló, de Més.

Tothom sabia que no seria fàcil. I, en efecte, no ho és. Les negociacions entre PSOE, Podem i Més per arribar a un acord són molt difícils. Per si faltava res, corren tot tipus de rumors sobre pressions empresarials que intenten evitar un Govern radical.

La presidència

L'escull més seriós entre els tres partits d'esquerra serà qui ocuparà la presidència: la líder socialista Francina Armengol o el de Més, Biel Barceló. Aquest setmanari ha explicat en diverses ocasions durant els últims mesos que, cas que les urnes dictaminessin que entre PSOE i l'agregat Podem-Més hi hagués molta poca diferència d'escons, podria ser que una aliança entre aquests dos partits presentés un candidat a president del Govern que no fos socialista. Les urnes atorgaren al PSOE 15 diputats -comptant-hi el de Gent per Formentera-, a Podem 10 i a Més 9. S'obria així aquella possibilitat.

POLÍTICA

La presidència, en joc

Com era previsible, les negociacions a Balears entre els partits d'esquerres són difícils, i, per afegiment, sovintegen els rumors de pressions empresarials per evitar el pacte.

Reportatge de Miquel Payeras

En l'entrevista publicada en aquest setmanari just quan havia de començar la campanya electoral, el líder de Podem, Alberto Jarabo, deia literalment que "no veig possible" una operació

d'aquesta naturalesa. Tanmateix, unes altres fonts, properes a Més, insistien aleshores que era una opció de futur que "no cal perdre de vista". De fet, en la conversa amb Barceló publicada en

PODEM S'ESTIMA MÉS QUE EL PRESIDENT SIGUI BARCELÓ, EN LLOC D'ARMENGOL

EL TEMPS durant la campanya, el líder ecosobirania assegurava que “és ben possible que la diferència [d'escons entre PSOE, Podem i Més] sigui molt petita i per tant quedi obert qui liderarà el canvi”, que és el que ha passat, i contestant a la pregunta de si aleshores podria ser ell el president, digué que “per això em present”. No era una impostura típica de campanya, en Més creuen fermament amb la possibilitat que el seu líder sigui president.

Tanmateix, Armengol, la secretària general i candidata socialista a presidenta del Govern, es nega a contemplar aquesta opció. En l'entrevista en aquestes pàgines, fa dues setmanes, va dir que “de cap manera” es plantejava tal cosa, i en una altra, concedida al diari *El Mundo-El Día de Baleares*, arribà a assegurar que si Podem i Més li fessin això “seria antidemocràtic”. No ho veuen igual fora del PSOE: “Triem diputats, els quals, després, trien el president que pot ser qualsevol diputat, així funciona el sistema”, diu una font esquerrana, allunyada del Partit Socialista.

Per fer front a les informacions i rumors sobre un possible pacte entre Podem i Més per imposar un president no socialista, Armengol declarà en roda de premsa el dia 26 que “estic capacitada per ser presidenta i ho vull ser”, i deixà clar que “no renunciaré” al màxim càrrec institucional. Assegurà que, “atès que el PSOE és el partit més votat de l'esquerra”, li correspon a ella liderar les negociacions “primer amb Podem i després amb Més” perquè així “ho han determinat els resultats” electorals.

La postura de força de la socialista va ser contestada l'endemà de matí per Barceló i Jarabo, els quals, acompanyats d'un altre membre de la respectiva direcció, es reuniren “informalment” en un cafè de Palma i es feren una *selfie* que penjaren tot d'una a Twitter amb l'etiqueta *#acordspelcanvi* i amb missatges que parlaven “del bon rotllo” entre les dues formacions. A la tarda del mateix dimecres es trobaren en un altre cafè Ja-

rabo i Armengol, i el dijous de matí, també en un bar, Barceló i Armengol, però en cap dels dos casos hi hagué *selfies*, Twitter ni res. Contrasta força la sintonia relaxada entre Podem i Més i la tensió entre el PSOE i els altres dos partits.

A pesar que des de les tres formacions d'esquerra es diu que tot va com ha d'anar –“són els balls habituals en una negociació”, diu una font socialista–, els nervis són bons de notar. I per si faltava res, més pressió injectava el líder estatal de Podem. En efecte, Pablo Iglesias deixà clar, dimecres 27, que “nosaltres podem arribar a acords [amb el PSOE] en les comunitats que sigui possible, però sempre que es compleixin les condicions de tolerància zero amb la corrupció i s'arribi al compromís ferm de posar en marxa les mesures de rescat ciutadà que demanarem; però, així i tot, no participarem en cap cas en governs que siguin presidits pel PSOE”. És més, Iglesias es referí als “partits com Compromís i Més amb què tenim una relació distinta”, el diàleg amb els quals “es pot ampliar a altres qüestions”, volent dir que ell s'estimaria més que ocupessin les respectives presidències aquestes formacions que no el PSOE. Per deixar-ho més clar, Iglesias assegurà que, cas que el Govern balear no fos presidit pel PSOE, Jarabo tindria llum verd per negociar la incorporació de Podem a l'executiu d'esquerra presidit per Barceló. Però si el president ha de ser socialista, només es comprometran a negociar la investidura.

Vist que l'escull de la presidència podria ser motiu de bloqueig, els tres partits decidiren que la primera fase de les converses formals –que s'obriran aquesta setmana– es dediqui únicament a concretar el programa de realitzacions del futur Govern, i deixar la distribució dels càrrecs institucionals per a la fase final de la negociació.

Pressions externes

Cas que l'acord entre els tres partits d'esquerra no fos possible, l'alegria seria enorme entre bona part dels principals

empresaris illencs, sobretot els hotelers. Formalment cap associació patronal no es manifesta contra el probable pacte, però en privat són molts els que estan alarmats. El que temen és, sobretot, la política comercial, amb una probable moratòria de grans superfícies –cosa que, per cert, aixeca moltes esperances entre el petit comerç–; la imposició de noves càrregues –especialment, l'ecotaxa–; i, finalment, la derogació dels privilegis que el PP atorgà als hotelers a través de la llei turística, entre més normes.

Corren molts rumors per Palma sobre pressions de tota mena que aquests interessos empresarials estarien fent per impedir un futur Govern d'esquerra. És difícil esbrinar què és cert i què no. No obstant, el *Diario de Mallorca* publicà el dia 26 que “importants empresaris” estarien pressionant el PP i el PSOE perquè “arribin a un acord de mínims” que implicaria “que Bauzá abandonés la política i els socialistes tinguessin el Govern”. A la tarda del mateix dia el president en funcions anunciava que deixaria la presidència del PP. Casualitat, segurament.

Per una altra banda, un advocat d'empresa assegurava a aquest setmanari que “aquests dies hi ha moltes converses” per mirar no tant d'evitar el Govern d'esquerra com de “preparar una alternativa” si el PSOE xocava amb Podem i Més i quedava bloquejada la negociació. Respecte a això, no és intranscendent que a la primera roda informativa dels dirigents del partit regionalista PI (Proposta per les Illes) el seu líder, Jaume Font, demanés “a PSOE i Més” que “no es deixin arrossegar per la radicalitat de Podem” i que “governin tots sols”. La mateixa font abans esmentada assegura que “la llàstima és que PSOE, Més i PI no sumin ara prou escons [la majoria absoluta necessària per investir president perquè formi Govern és de 30 diputats, i les tres forces en tenen 27, respectivament 15, 9 i 3], però qui sap què pot passar durant la legislatura”. ●